

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: MH og NI

Sagsøgte: OJ og Novo Banco SA

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, første og fjerde afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling skal fortolkes således, at den formodning, der fastsættes heri med henblik på at afgøre den internationale kompetence til at indlede en insolvensbehandling, hvorefter centret for hovedinteresserne for en fysisk person, der hverken udøver liberalt erhverv eller er selvstændig erhvervsdrivende, er vedkommendes sædvanlige opholdssted, ikke afkræftes, alene fordi denne persons eneste faste ejendom befinder sig uden for den medlemsstat, hvor vedkommende har sit sædvanlige opholdssted.

(¹) EUT C 206 af 17.6.2019.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 16. juli 2020 — WWF Italia o.n.l.u.s., m.fl. mod Presidenza del Consiglio dei Ministri og Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien)

(Sag C-411/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – miljø – direktiv 92/43/EØF – artikel 6 – bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter – særlige bevaringsområder – anlæggelse af en vejstrækning – vurdering af dette projekts virkninger på det pågældende særlige bevaringsområde – tilladelse – bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser)

(2020/C 297/22)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s., Forum Ambientalista og FC m.fl.

Sagsøgte: Presidenza del Consiglio dei Ministri og Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Konklusion

- 1) Artikel 6 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, der giver mulighed for — af bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser — at fortsætte proceduren for tilladelse til en plan eller et projekt, hvis virkninger på et særligt bevaringsområde ikke kan afhjælpes, og som den kompetente offentlige myndighed allerede har afgivet en negativ udtalelse om, medmindre der findes en alternativ løsning, der medfører færre ulemper for det berørte områdes integritet, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 2) Artikel 6 i direktiv 92/43 skal — såfremt en plan eller et projekt i henhold til dette direktivs artikel 6, stk. 3, er blevet vurderet negativt med hensyn til planens eller projektets virkninger på et særligt bevaringsområde, og den pågældende medlemsstat alligevel i henhold til denne artikels stk. 4 har besluttet at gennemføre planen eller projektet af bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser — fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, som gør det muligt at supplere planen eller projektet med foranstaltninger til afhjælpning af virkningerne på dette område og fortsætte vurderingen af disse virkninger, efter at planen eller projektet er blevet vurderet negativt i henhold til denne artikels stk. 3, og før planen eller projektet er blevet endeligt vedtaget i henhold til dens stk. 4. Artikel 6 i direktiv 92/43 er derimod i samme situation ikke til hinder for en national lovgivning, der gør det muligt at fastsætte kompensationsforanstaltningerne i forbindelse med den samme beslutning, forudsat at de øvrige betingelser for anvendelsen af dette direktivs artikel 6, stk. 4, ligeledes er opfyldt.

- 3) Direktiv 92/43 skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning, som fastsætter, at forslagsstilleren skal foretage en undersøgelse af virkningerne af den omhandlede plan eller det omhandlede projekt på det berørte særlige bevaringsområde, på grundlag af hvilken den kompetente myndighed foretager vurderingen af disse virkninger. Dette direktiv er derimod til hinder for en national lovgivning, som gør det muligt at pålægge forslagsstilleren at inddrage landskabs- og miljømæssige krav, henstillinger og anbefalinger i den endelige plan eller det endelige projekt, efter at den kompetente myndighed har vurderet denne plan eller dette projekt negativt, uden at denne myndighed skal foretage en ny vurdering af den således ændrede plan eller det således ændrede projekt.
- 4) Direktiv 92/43 skal fortolkes således, at selv om det overlader det til medlemsstaterne at udpege den kompetente myndighed til at vurdere virkningerne af en plan eller et projekt på et særligt bevaringsområde under hensyn til de kriterier, som er opstillet i Domstolens praksis, er det til gengæld til hinder for, at nogen myndighed fortsætter eller supplerer denne vurdering, når den først er foretaget.

(¹) EUT C 328 af 30.9.2019.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 16. juli 2020 — Cabinet de avocat UR mod Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ og NK (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București — Rumænien)

(Sag C-424/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2006/112/EF – merværdiafgift (moms) – artikel 9, stk. 1 – begrebet »afgiftspligtig person« – person, der udøver erhverv som advokat – endelig retsafgørelse – princippet om retskraft – rækkevidden af dette princip, såfremt afgørelsen er uforenelig med EU-retten)

(2020/C 297/23)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cabinet de avocat UR

Sagsøgte: Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ og NK

Konklusion

- 1) Artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at en person, der udøver erhverv som advokat, skal anses for at være »afgiftspligtig person« i denne bestemmelses forstand.
- 2) EU-retten er til hinder for, at en national retsinstans som led i en tvist vedrørende merværdiafgift (moms) anvender princippet om retskraft, når denne tvist ikke vedrører en tilsvarende afgiftsperiode som den, der var omhandlet i den tvist, der gav anledning til den retskraftige retsafgørelse, eller har samme genstand som denne, og når anvendelsen af dette princip hindrer, at denne retsinstans tager hensyn til gældende EU-bestemmelser på momsområdet.

(¹) EUT C 288 af 26.8.2019.